

писати її історію. Тож уже в 1905 році була написана книга Рашид бека Ісмаїлова «Коротка історія Кавказу». Неграмотність в країні була практично ліквідована у радянський період. Сьогодні у різних містах Азербайджану працює 51 університет, академії та консерваторії, це забезпечує отримання освіти за різними напрямками – медичним, музичним, театральним, цивільним та військовим.

Наша країна дуже гарна і багата завдяки великій кількості нафти. У нас є багато театрів, парків, музеїв, культурних центрів та оригінальних визначних пам'яток, таких як: Дівоча вежа (XII ст.), Палац Ширваншахів (XV ст.), історичний центр Ічерішехер (XII ст.), заповідник Гобустан, Полум'яні башти, Музей азербайджанського килима, Культурний центр, Центр Гейдара Алієва – комплекс з галереєю і музеєм та інші, яких налічується близько тридцяти. Тут можна дізнатися багато цікавого і гарно відпочити. Ми пишаємося своєю історією, наукою, культурою і запрошуємо всіх познайомитися з нашими досягненнями.

Мірджавадзаде Анвер, Гатбатзаде Вагіф
Науковий керівник: Северин Н.В.
НТУ «ХПІ»

СИМВОЛІЧНІСТЬ АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОГО КИЛИМА

Культура Азербайджану дуже різноманітна, його традиції та звичаї мають довгу історію. Нашому народу, як і українському, властива гостинність. Особливого значення набула подача чаю гостям, що протягом часу перетворилася на справжню чайну церемонію. Традиційними стравами є «аш» (плов), що має багато різновидів, а також «долма» і «кабаб» (шашлик). Ще у нашого народу існує давня та значуща традиція – прикрашати своє житло килимами. Ми впевнені, що наші килими найкращі, вони дуже різноманітні, оригінальні, не виходять з моди і мають для нас важливе значення. Як в Україні вишитий рушник має символічне значення, так і у нас килим супроводжує

людину протягом усього життя. Ще у минулому столітті, коли у багатьох будинках не було стільців, диванів і крісел, на килимах їли і пили чай, з дитинства діти гралися на них, батьки давали донькам килими у посаг, коли вони виходили заміж, на спеціальних килимах молилися. Раніше килими ткали вручну, тому орнаменти були дуже різноманітні, залежали навіть від настрою ткалі та могли зображати події у її житті, згодом їх стали виготовляти на спеціальних верстатах. Так виникли цілі школи в залежності від місця виготовлення килимів. Сьогодні існує чотири групи шкіл - Тебрізька, Карабаська, Губа-Ширванська та Бакинська. У Тебрізі ткали гарні шовкові килими переважно пастельних тонів з рослинним орнаментом. Карабаські килими ткали з вовни, вони мали яскраві кольори і квітковий орнамент. Губа-Ширванські килими стриманіші та суворіші, вирізняються медальйонами, які можуть розташовуватися в один або кілька рядів. Бакинські килими мають свої характерні риси – це прості геометричні візерунки і специфічне охристе забарвлення. Килими є ворсові – пухнасті та безворсові – гладкі, які простіші і більш практичні. Раніше ними встеляли підлогу, використовували як попони (покривала для коней), робили сумки і мішечки для зберігання хліба та солі. Зараз традиція прикрашати килимами стіни будинків і квартир, стелити їх на підлогу не вийшла з моди, а килими ручної роботи слугують щедрим подарунком. Особливо ціняться килими, яким більше 50 років, вони вважаються антикварними і з часом тільки дорожчають. Люди вважають килими хорошим вкладенням грошей, не гіршим, ніж золото. В Азербайджані є традиція дарувати іноземним високопоставленим гостям килими з їхнім власним зображенням. Тож, приїхавши до Азербайджану, кожен за бажанням зможе придбати собі гарний, оригінальний і цінний сувенір – азербайджанський килим на свій смак та гаманець.